

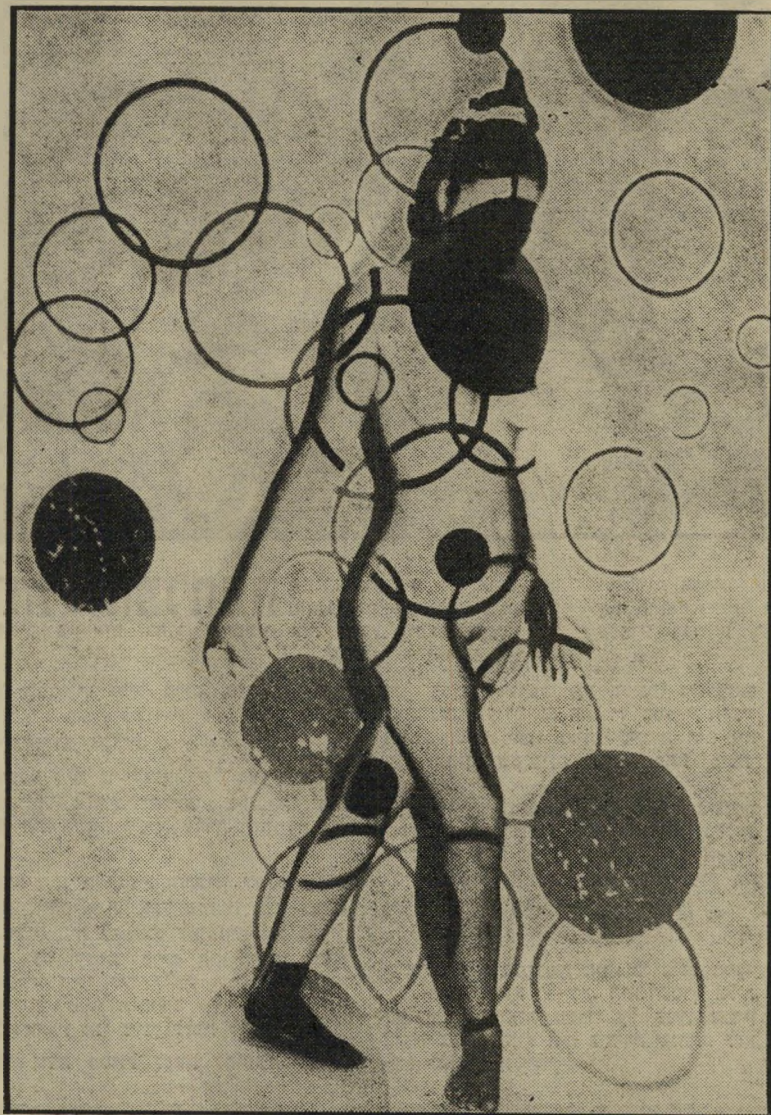
בחולל יזהי תמונה מן הסרט פסיכודליים, ש החשמלי", הנמצא ברובע גריניץ' וילא אורות מיוחדים עולם קסום, כשהרוקדים נראים כאילו

צילם אורי כוגן את ענת גור, חבר שוחרת אמנות, חולמת על דרכי בני אומרת. בתמונה משמאל למעלה הצטרפה הדוגמנית

אורי כוגן הביא את זה סוף-סוף לישראל

עולם הקסם

ענת בכל הדרה, משחקת עם גלגלי-הצל המוקרנים על גופה. את מרגישה כמו חלק מתמונה, התפעלה הצעירה (18) המקווה לנסוע בעוד שנה לארצות-הברית ולבקר בגריניץ' וילג' העיר השופעת דיסקוטקים פסיכודליים רועשים וסואים.

מוארת באור כחלחל אפור, ההופך את כל מכירך למשהו צבעוני. **★ ★ ★** **ביום הרביעי** אחרי-הצהריים היה מקום סגור. צילמו שם סרט פסיכודלי בן עשרים דקות. האולם הענק, הריק, ש- אתמול היה מלא נוער, נראה עכשיו מפחיד. שתי הבחורות הערומות המסתובבות מול המצלמות נראות כאילו לא מהעולם הזה. וכשהמוסיקה מתחילה לרעום, והן מתחילות להתפתל והאורות והצורות מתגלגלים עליהן. יום לאחר מכן, ביום החמישי, הזמין ה- במאי האיטלקי מיכאלאנג'לו אנטוניוני ל- מיקדש הזה "גברים צעירים, בגיל 18 עד 22, לתפקיד ראשי בסרט". הסרט יתרחש בסימטות ובדיסקוטקים של הגריניץ' חילג'. אנטוניוני רצה לראות איך יראה השחקן הראשי שלו בתאורה הפסיכודלית. ביום החמישי, בשעה הקבועה, הדיסקו- טק כבר מלא שחקנים פוטנציאליים, ש- עכשיו עוד נראים כמו היפיס מרדניים. אבל הם מוכנים לבטל את המרד, להפסיק את המהפכה, אם אנטוניוני רק יגיד להם. רובם מגודלי שיער. הם מתבדחים ביניהם: "איך, האור הזה מתאים לי?" "כמה זמן נצטרך לחכות כאן?" אבל הם מתוחים, ו- כשמתברר שאלה שנכנסו לראיון עם הבמאי הגדול לא חוזרים כדי לספר איך זה היה, אלא יוצאים ביצאה אחרת, אומר מישור: "הם לא חוזרים משם. אושיוץ! תיזהרו מהמקלחות!" זה מצחיק את כולם. **★ ★ ★**

בצד השני, ביצאה, מוגשים את אלה שכבר עברו את הפגישה הראשונה עם

הצלם אורי כוגן, כשהצליליות הופ- כות גט אותו ליצירת-אמנות "אבסטרקטית ולא ריאליסטית" הוא מבטיח.

כזו כן, זה יגיע לישראל. אם לא מחר, אז מחרתיים.

זהו העולם הפסיכודלי — עולם המשתנה באמצעות מישחק של אורות. באמריקה זה כובש את הדיסקוטקים, ומשנה את דמותו. בישראל עוד לא נימצא היום שיעשה דיס- קוטק פסיכודלי, מפני שזה עולה קצת כסף. אך עד שזה יבוא, בוודאי יוכלו הישראלים לראות זאת בכרטיס המופקים עתה על הדיסקוטקים הפסיכודליים באמריקה.

ועד שיבואו הסרטים — צילם את העולם הזה, אורי כוגן, בעמודים אלה את ה- "בקרוב" — שתי נערות ישראליות בעולם הקסום של הפסיכודליה.

ממודדת הפסיכודליה מרווחת כתבת "העולם הזה" נורית גרין, איך זה נראה במציאות, מציאות הדומה לחלום:

בהתחלה היתה אמריקה מלאה פסיכיאט- רים. אחר כך, אומרים היא התחילה להתמלא בפסיכים. היום את זה החליפו הפסיכודלים.

התרבות הפסיכודלית, הממלאת היום את הבתים, את הרחובות, את החנויות, כל מקום, מורכבת מאורות וצבעים המשפיעים על האדם דרך החושים שלו. תאורה מיוחדת הופכת את כל הצבעים למשהו כחלחל מוזר. אורות אדומים וירוקים, המתחלפים במהירות, הופכים את כל העולם לצבעוני. בתנויות כבר מוכרים ספרים המראים איך להתהפנט בעזרת אורות, ובדיסקוטק אלק- טריק טינקוס, ההיכל של התרבות החדשה, מהווים כל הצבעים הללו תחליף לאלי-אס-די. האלמנטריק טינקוס הוא בסך-הכל, דיסקו- טק. אבל איזה דיסקוטק! הכניסה אליו

נושא מופשט — השאוב מן המציאות הצבאית הישרא- לית משמש לענת גור ולאורי כוגן אמצעי ביטוי. "אחרי" קראה ענת ברגע הצילום — ומי לא יענה לקריאה היוצאת ממפקדת כזאת?